

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Rutschem ve věci

žalobce: **M. B.**
zastoupen advokátem Mgr. Jaroslavem Homolkou
sídlem Palackého 5001/1, 586 01 Jihlava

proti
žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. října 2024, č. j. KUJI 90908/2024
takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a rozhodnutí správního orgánu

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 10. 2024, č. j. KUJI 90908/2024 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Havlíčkův Brod ze dne 16. 8. 2024, č. j. MHB_DOP/934/2024-12 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byl žalobce za porušení § 5 odst. 2 písm. l) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), uznán vinným z nedbalostního spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 2 téhož zákona, za které mu byl uložen podle § 125c odst. 5 písm. c) a § 125c odst. 6 písm. b)

zákonu o silničním provozu v souladu s § 35 písm. b), c) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), správní trest pokuty ve výši 5.000 Kč, a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců.

2. Přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 16. 1. 2024 v 12:52 hodin na dálnici D1 v km 104, ve směru jízdy na Prahu, v katastru obce Petrovice, okres Havlíčkův Brod, řídil osobní automobil tovární značky Škoda Kodiaq (dále pouze „vozidlo“), registrační značky xx, která byla upravena pomocí bílé lepící pásky. Úprava byla provedena na přední i zadní registrační značce, a to přelepením části písmene A, čímž byla podstatně ztížena její čitelnost.
3. V napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s ustanovením § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad napadeného rozhodnutí s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu, tj. zásadou legality, zákazu zneužití pravomoci, resp. zákazu zneužití správní úvahy, zásadou proporcionality a ochrany dobré víry, zásadou ochrany veřejného zájmu a zásadou nestranného přístupu, resp. formální spravedlnosti.
4. Žalovaný zrekapituloval obsah odvolání, průběh správního řízení a v jeho průběhu zjištěné skutečnosti s odkazem na listiny založené ve správním spise a uvedl, že zjištěné skutečnosti týkající se uvedeného přestupku považuje za spolehlivě zjištěné a prokázané. Dále se zabýval námitkami žalobce a neshledal na procesním postupu správního orgánu I. stupně žádná pochybení.
5. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shrnul, že žalobce porušil zájem společnosti na ochraně bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, aby se v něm nepohybovala vozidla s upravenou registrační značkou, a svým jednáním tak naplnil skutkovou podstatu výše uvedeného přestupku.
6. Závěrem se žalovaný zabýval výší a druhem správního trestu v daném případě a označil ho za odpovídající, splňující represivní a preventivně výchovnou funkci, a ztotožnil se s odůvodněním výše správního trestu správním orgánem I. stupně.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

7. Včas podanou žalobou žalobce napadl shora uvedené rozhodnutí v celém rozsahu pro jeho nezákonnost a nepřezkoumatelnost a navrhl jeho zrušení z důvodu, že byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech.
8. Žalobce namítl, že žalovaný při svém rozhodování nedostatečně posoudil veškeré okolnosti případu a nevypořádal se s žalobcovými námitkami vznesenými ve správním řízení, rozhodnutí žalovaného je tak v rozporu se zásadami správního řízení, především zdůraznil zásadu materiální pravdy. Konkrétně uvedl, že žalovaný vycházel zejména ze spisového materiálu Policie ČR – OSD Jihlava, k čemuž již v rámci odvolání namítl, že takový postup považuje za problematický, a to vzhledem k ustálené judikatuře. Dále uvedl, že měli být vyslechnuti zasahující policisté, ale k jejich výsledku nedošlo, přestože na to v průběhu správního řízení upozorňoval. Uvedl, že s jeho námitkou, že se policejní orgán aktivně podílel na dotváření skutkového stavu, ačkoliv o tomto nebyly ve spisové dokumentaci PČR žádné záznamy, se žalovaný nikterak nevypořádal.

9. Dále žalobce uvedl, že žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že žalobce neuplatnil námitky vůči postupu policie bezprostředně na místě řešení přestupku ani nevzněl námitky cestou stížnosti u nadřízených. Žalobce vyjádřil nesouhlas s tímto tvrzením, navíc sdělil, že mu správní orgán nemůže klást k tíži uplatnění námitek až ve správním řízení.
10. Žalobce namítl, že tvrzení žalovaného, že díky uvedenému způsobu znečištění je rovněž patrné, že s páskou nemohlo být na místě, vzhledem k jejímu plošnému umístění na reg. značkách, jakkoli manipulováno, považuje za ničím nepodloženou spekulaci.
11. Žalobce dále poukázal na rozpor závěru žalovaného s objektivní skutečností, kdy žalovaný tvrdil, že registrační značka byla nečitelná, resp. její čitelnost byla velmi ztížená, zatímco žalobce v průběhu správního řízení tvrdil, že uvedené registrační značky musely být dostatečně čitelné na to, aby byly vyhodnoceny veškerými kontrolními systémy, které vozidlem na jím uvedené trase minul, neboť nebyl nikým zastaven.
12. Žalobce dále odkázal na chybný gramatický výklad zákonného ustanovení § 5 odst. 2 písm. l) zákona o silničním provozu žalovaným. Dle žalobce nebylo úmyslem zákonodárce postihovat veškeré případy, kdy je registrační značka jakkoli upravena, aniž by taková úprava měla zásadní vliv na vzhled či identifikaci registrační značky.
13. Dále uvedl, že nedošlo k naplnění materiální stránky přestupku, tedy k tzv. společenské škodlivosti.
14. Žalobce dále zopakoval podrobně události, které předcházely silniční kontrole, tedy ze dne 16. 1. 2024 a ze dne předchozího, ze kterých dle jeho názoru vyplývá, že při běžné míře opatrnosti si za snížené viditelnosti nemohl všimnout úpravy provedené bílou páskou na bílém pozadí pod vrstvou sněhu. Žalobce je tedy přesvědčen, že v daném případě nedošlo ani k naplnění subjektivní stránky přestupku.
15. K výše uvedenému žalobce dodal, že nejsou naplněny formální znaky přestupku. Žalobce si úpravy registrační značky nebyl vědom a ani při zachování rozumné míry opatrnosti danou úpravu neodhalil.
16. Závěrem žalobce navrhl, aby soud zrušil napadené i prvostupňové rozhodnutí a věc vrátil k dalšímu řízení.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

17. Žalovaný se ve vyjádření k žalobě plně odkázal na své odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 10. 10. 2024, č. j. KUJI 90908/2024, a navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

18. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť pro takový postup byly splněny zákonné podmínky vymezené ve větě druhé daného ustanovení. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Po prostudování předloženého správního spisu dospěl soud k následujícím právním závěrům, přičemž žalobu důvodnou neshledal.

19. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že správní orgán I. stupně obdržel oznámení přestupku, č. j. KRPJ-7560-4/PŘ-2024-160007-SEH, vyhotovené dne 22. 1. 2024 Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie kraje Vysočina, oddělením silničního dohledu. Přílohou tohoto oznámení byl úřední záznam sepsaný příslušníky Policie ČR o okolnostech kontroly a předmětném přestupku, oznámení přestupku s podrobným popisem okolností spáchaného přestupku, fotografická dokumentace a úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky. Dne 22. 4. 2024 byl správní spis doplněn o výpis z evidenční karty řidiče.
20. Dne 25. 4. 2024 vydal správní orgán I. stupně příkaz, kterým rozhodl, že je žalobce vinen a uložil mu pokutu ve výši 5.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Dne 7. 5. 2024 podal žalobce včas proti příkazu odpor a dne 9. 5. 2024 nahlížel zástupce žalobce do správního spisu.
21. Žalovaný předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 19. 6. 2024, které se však po jeho akceptované omluvě nekonalo, proto ho předvolal znovu na den 24. 6. 2024. K ústnímu jednání se dostavil žalobce a jeho zástupce. Dne 9. 7. 2024 předložil žalobce správnímu orgánu I. stupně vyjádření k podkladům před vydáním rozhodnutí.
22. Následně dne 16. 8. 2024 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí č. j. MHB_DOP/934/2024-12, jímž žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku tak, jak je uvedeno shora v části I. odůvodnění tohoto rozsudku. Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž uvedl, že s rozhodnutím správního orgánu I. stupně nesouhlasí, jelikož nebyl spolehlivě zjištěn skutkový stav a spáchání přestupku mu tak nebylo prokázáno. Dále namítl dotváření skutkového stavu ze strany policie a nenaplnění materiální stránky přestupku.
23. Odvolání žalobce bylo napadeným rozhodnutím zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno, jak je uvedeno výše.
24. Dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 2 zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že řídí vozidlo, jehož tabulka registrační značky je v rozporu s § 5 odst. 2 písm. l) zakryta, nečitelná nebo upravena anebo umístěna tak, že je znemožněna nebo podstatně ztížena její čitelnost.
25. Podle § 5 odst. 2 písm. l) zákona o silničním provozu: *„Řidič nesmí řídit vozidlo, jehož tabulka registrační značky je zakryta, nečitelná nebo upravena anebo umístěna tak, že je znemožněna nebo podstatně ztížena její čitelnost“.*
26. Podle § 3 správního řádu: *„Nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.“*
27. Na úvod zdejší soud předesílá, že není smyslem soudního přezkumu podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, čj. 2 Afs 37/2012-47; všechna zde citovaná 5 30 Az 4/2024, rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).
28. Pokud jde o právní posouzení věci, považuje na tomto místě krajský soud za vhodné připomenout, že povinnost posoudit všechny žalobní námitky neznamená, že krajský soud

je povinen reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit, když jeho úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19).

29. Předně žalobce namítal, že žalovaný při svém rozhodování nedostatečně posoudil veškeré okolnosti případu a nevypořádal se s žalobcovými námitkami vznesenými ve správním řízení. Dále uvedl, že měli být vyslechnuti zasahující policisté, ale k jejich výsledku nedošlo, přestože na to v průběhu správního řízení upozorňoval. K výsledku policistů i namítanému dotváření skutkového stavu ze strany policistů se žalovaný dostatečně vyjádřil na str. 4 napadeného rozhodnutí, zdejší soud konstatuje, že s ním plně souhlasí. Dále k tomu soud sděluje, že v průběhu řízení nevystaly indicie o tom, že by chování zasahujících policistů bylo jakkoliv nestandardní nebo že by měli osobní zájem na věci. V projednávané věci tak bylo v rámci možností, které jsou správním orgánům z povahy věci dány při zjišťování přestupků tohoto typu, s dostatečnou mírou jistoty zjištěno, že žalobce uvedený přestupek spáchal, jak je uvedeno v rozhodnutích žalovaného a správního orgánu prvního stupně.
30. Dále žalobce sdělil, že žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobce neuplatnil námitky vůči postupu policie bezprostředně na místě řešení přestupku ani nevznesl námitky cestou stížnosti u nadřízených. K tomu soud sděluje, že žalovaný toto na str. 5 napadeného rozhodnutí skutečně konstatoval, ale v souvislosti s tím, že správní orgán není kompetentní posuzovat postup policie. Namítané sdělení žalovaného nemělo vliv na naplnění skutkové podstaty přestupku, ani na výsledek správního řízení. Soud nepovažuje námitku za relevantní.
31. Žalobce namítl, že tvrzení žalovaného, že díky uvedenému způsobu znečištění je rovněž patrné, že s páskou nemohlo být na místě, vzhledem k jejímu plošnému umístění na registračních značkách, jakkoli manipulováno, považuje za ničím nepodloženou spekulaci. Soud konstatuje, že odůvodnění žalovaného na str. 4 je logické a nepovažuje ho za pouhou spekulaci. Navíc k této námitce sděluje, že případná manipulace s registrační značkou ze strany policistů na místě silniční kontroly popisovaná žalobcem ve správním řízení a v žalobě nebyla takové povahy, aby byla způsobila změnit skutečnost, že žalobce jel ve vozidle, jehož registrační značka byla upravena bílou lepící páskou, a tudíž naplnil skutkovou podstatu výše uvedeného přestupku.
32. Žalobce dále poukázal na rozpor závěru žalovaného s objektivní skutečností, kdy žalovaný tvrdil, že registrační značka byla nečitelná, resp. její čitelnost byla velmi ztížená, zatímco žalobce v průběhu správního řízení tvrdil, že uvedené registrační značky musely být dostatečně čitelné na to, aby byly vyhodnoceny veškerými kontrolními systémy, které vozidlem na jím uvedené trase minul, neboť nebyl nikým zastaven. K tomu soud sděluje, že nepovažuje za relevantní, zda byla žalobcova registrační značka vyhodnocena kontrolními systémy jako čitelná v průběhu předmětné jízdy. Z fotodokumentace ve správním spise je patrné, že písmeno „A“ je upraveno na obou registračních značkách. Nelze navazovat nenaplnění skutkové podstaty výše uvedeného přestupku na skutečnost, že žalobce projel bez obtíží kontrolními systémy a nebyl zastaven žádnou policejní hlídkou.
33. Žalobce dále odkázal na chybný gramatický výklad zákonného ustanovení § 5 odst. 2 písm. l) zákona o silničním provozu žalovaným. Dle žalobce nebylo úmyslem zákonodárce postihovat veškeré případy, kdy je registrační značka jakkoli upravena, aniž by taková úprava měla zásadní vliv na vzhled či identifikaci registrační značky. Soud sice souhlasí se

žalobcem ohledně gramatického výkladu spojky *anebo*, nicméně na registrační značce jsou zásadní právě písmena a číslice, tudíž zásah do některého z těchto znaků považuje za skutečnost, která podstatně ztěžuje čitelnost registrační značky.

34. Dále žalobce uvedl, že nedošlo k naplnění materiální stránky přestupku, tedy k tzv. společenské škodlivosti. K tomu soud sděluje, že společenská škodlivost je materiální znak přestupku. Aby dané jednání mohlo být posuzováno jako přestupek, musí být naplněna určitá míra škodlivosti pro společnost jako takovou. Společenskou škodlivost lze definovat jako porušení či ohrožení zájmu chráněného zákonem. Ve většině případů je společenská škodlivost splněna už pouhým naplněním skutkové podstaty daného přestupku. V případě řízení vozidla s registrační značkou s podstatně ztíženou čitelností spočívá společenská škodlivost v tom, že vozidlo nelze jednoduše identifikovat, v důsledku čehož se může jeho řidič snadno vyhnout odpovědnosti za své jednání (ať už z hlediska občanskoprávního, správně-právního či trestněprávního). Kvůli registrační značce s podstatně ztíženou čitelností může být vozidlo neidentifikovatelné ve velmi závažných situacích – například v případě, že v něm jeho řidič opustí místo dopravní nehody, kterou zavinil, kvůli čemuž nejenže zůstane řidič vozidla nepostihnut, ale ostatní účastníci nehody ani nebudou moci proti němu uplatnit své nároky. Takto závažným důsledkům odpovídá i poměrně přísná sankce, tj. zákaz činnosti na dobu 6 měsíců až jednoho roku. Nemožnost identifikace vozidla v běžném provozu nelze bagatelizovat. Soud proto uzavírá, že materiální stránka přestupku v daném případě naplněna byla. Nadto soud dodává, že nebyly dány žádné indicie svědčící o tom, že by byla společenská škodlivost žalobcova jednání jakkoliv snížena.
35. Závěrem žalobce uvedl, že nejsou naplněny formální znaky přestupku. Žalobce si úpravy registrační značky nebyl vědom a ani při zachování rozumné míry opatrnosti danou úpravu neodhalil. K tomu soud uvádí, že nedodržení určité míry opatrnosti je podstatou nedbalosti. Ta je vyjádřena objektivním (bez přiměřených důvodů spoléhal) a subjektivním (vědět měl a mohl) hlediskem na straně pachatele, které vymezuje zákon. V nevědomé nedbalosti je přestupek spáchán tehdy, nevěděl-li pachatel, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Fyzická osoba se dopustí přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 2 zákona o silničním provozu ve formě nevědomé nedbalosti tím, že řídí motorové vozidlo, aniž by si před započatím jízdy dostatečně důkladně ověřila čitelnost obou registračních značek. Soud sděluje, že žalobce naplnil formální znaky přestupku, kterými jsou protiprávnost, trestnost, přestupková způsobilost a výslovné označení za přestupek.
36. Krajský soud proto uzavírá, že v projednávané věci bylo dostatečným způsobem prokázáno naplnění skutkové podstaty přestupku spočívajícího v úpravě obou registračních značek motorového vozidla tak, jak je popsáno výše.
37. Krajský soud nadto závěrem konstatuje, že neshledal nepřezkoumatelnost ani nezákonnost napadeného rozhodnutí a neshledal žádné vady v řízení před orgánem I. stupně ani žalovaného, které by mohly mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Skutkový stav zjištěný správními orgány odpovídá obsahu správního spisu a správní orgány postupovaly v souladu se zásadami správního řízení.

V. Závěr a náklady řízení

38. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.
39. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a ze spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 19. prosince 2024

JUDr. Jan Rutsch v. r.
samosoudce